

८

रोमी ७ अध्यायमा वर्णन गरिएको मानिस को हो?

यस अध्यायको मूल अध्याय रोमी ७

यस अध्यायको मूल सार पद: "६ हामीलाई बन्धनमा राख्ने व्यवस्थाको लेखि मरेर हामी अब त्यसदेखि मुक्त भएका छौं, र हामी पुरानो लिखित विधानको अधीनमा होइन, तर पवित्र आत्माको नयाँ जीवनमा सेवा गर्दछौं।" रोमी ७:६। ("जुन तत्वले हामीलाई नियन्त्रण गरेको थियो त्यसमा हामी मरिसकेका छौं। अब हामी व्यवस्थाबाट स्वतन्त्र भएका छौं। अब हामी पवित्र आत्मामा नयाँ प्रकारले सेवाकार्यमा लाग्छौं। लेखिएको व्यवस्थामा हामी पुरानो तरिकाले सेवा गर्दैनौं (रोमी ७:६ रूपान्तरित))

बाइबलमा यस्ता केहि अध्यायहरू छन् जुन बुझ्न कठिन भएकोले मानिसहरूले तिनीहरूलाई लिएर धेरै बादबिबाद गर्दछन्। त्यसमा रोमी ७ अध्याय अत्यन्त उल्लेखनीय भएको पाउँछौं। *द एसडिए कमेन्टरी*ले त्यस अध्यायको बारेमा बाइबलका विद्वानहरूले गर्ने विवादलाई लिएर यसरी लेखिएको छ: "रोमीको सम्पूर्ण पत्रमा धेरै समस्याहरूको बारेमा छलफल गरिएको छ। ती समस्याहरूमा रोमी ७:१४-१५लाई लिएर छलफल गर्दा पूरा रोमीको पत्रको बुझ्न नसकिने पदहरू भनेर मानिसहरूले तर्क गर्छन्। पावलले यहाँ आफ्नै पापसँग गरिरहेको संघर्षको बारेमा छलफल गरिरहेको हो कि भनेर कतिपयले सोचेको पाउँछौं। यदि हो भने, त्यो प्रस्तुत गरिएको तर्क के उनले येशूलाई ग्रहण गर्नु भन्दा अघिको हो कि पछिको अनुभव हो भनेर मानिसहरूले प्रश्न गर्छन्। तर सरल तरिकाले भन्नुपर्दा रोमी ७:७-११ले पावलको आफ्नै व्यक्तिगतरूपमा पापसँग गरेको संघर्षलाई बयान गरेको देखिन्छ। (एलेन जी हाइट, *स्टेप्स टु क्राइस्ट*, पृ. १९, *टेस्टिमोनिय फर द चर्च*, ठेली ३, पृ. ४७५)। फेरि हरेक व्यक्ति जो परमेश्वरको पवित्र दश आज्ञाको बारेमा थाहा पाउँछ हुन्छ तब तिनीहरूलाई मात्रै कि नमात्रै भनेर त्यो व्यक्तिले गर्नुपरेको आत्मिक संघर्षको बारेमा पावलले वर्णन गरिरहेको सत्यतथ्य कुरालाई पनि स्वीकार्नुपर्दछ।" *द एसडिए कमेन्टरी*, ठेली ६, पृ. ५५३बाट रूपान्तरित।

रोमी ७मा प्रस्तुत गरिएको बयान, पावलले येशूलाई ग्रहण गरिसकेपछि उनको जीवन परिवर्तन हुनुभन्दा पहिलेको हो कि पछिको हो भन्ने

कुरामा बाइबलका विद्यार्थीहरूमा एकमत भएको पाउँदैनौं। तर येशूको धार्मिक तथा पवित्र जीवनले हामीलाई ढाक्दछ भन्ने अत्यन्त महत्त्वपूर्ण कुरालाई यहाँ प्रस्तुत गरिएको हामी पाउँछौं। उहाँकै धार्मिक जीवनले गर्दा हामी परमेश्वरको सामु धर्मी भएर उभिन्छौं। प्रभु येशूलाई ग्रहण गरेर उहाँले कोर्नुभएको जीवनरेखामा हामी हिँड्यौं भने परमेश्वरले हामीलाई पवित्र तथा सन्त बनाउनुहुन्छ, हामीलाई पापबाट विजयी जीवन बिताउन उहाँले हामीलाई शक्तिसम्पन्न गराउनुहुन्छ, र दिनप्रतिदिन उहाँको पुत्रको स्वरूपमा हामीलाई ढाल्दै लानुहुन्छ (रोमी ८:२९)। यी वाचाहरू परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको छ जसले हामीलाई भुल्नुहुन्न (हिब्रू ६:१०)। जब हामी अनन्तको सुसमाचार सारा देश, जात, भाषा, र मानिसहरूलाई फैलाउन अघि सर्दछौं तब उक्त विषय हामीले धेरै महत्त्वपूर्ण भएको ठान्नुपर्छ र अनुभव गर्नुपर्छ (प्रकाश १४:६)।

१. व्यवस्थामा मरिएको

आफना पाठकवर्गहरूलाई उनीहरूको सम्बन्ध व्यवस्थासँग कस्तो छ भनेर देखाउन कुन उदाहरणलाई लिएर रोमी ७:१-६मा पावलले चित्रण गर्न खोजेका छन्? विवाहित जीवनको उदाहरणलाई प्रस्तुत गरेर पावलले हामीलाई के भन्न खोजेका छन्? हेर्नुहोस्: "१ भाइ हो, के तिमीहरू जान्दैनौं- म व्यवस्था जान्नेहरूसँग बोलिरहेछु- कि मानिसको जीवनकालसम्म मात्र व्यवस्था लागू रहन्छ। २ उदाहरणको लागि, एउटी विवाहिता स्त्री तिनको पति बाँचुञ्जेल आफ्नो पतिसँग कानूनले बाँधिएकी हुन्छिन्, तर यदि तिनको पति मर्ने भने पति सम्बन्धको कानूनबाट तिनी मुक्त हुन्छे। ३ यसै गरी पति जीवित छँदै तिनी अर्को पुरुषसँग बस्न गई भने तिनी व्यभिचारिणी कहलाइन्छिन्। तर पति मर्ने भने तिनी त्यस कानूनबाट मुक्त हुन्छिन्, र अर्को पुरुषसँग विवाह गरी भने पनि तिनी व्यभिचारिणी हुँदिनन्। ४ यसरी मेरा भाइ हो, तिमीहरू पनि ख्रीष्टको शरीरद्वारा व्यवस्थाको लेखि मरेका छौं, ताकि तिमीहरू अर्को मानिस, अर्थात् मृत्युबाट जीवित हुनुभएका ख्रीष्टसँग एक होओ, र हामी परमेश्वरको निमित्त फल फलाऔं। ५ जब हामी पापमय स्वभावमा जीवन बिताइरहेका थियौं, तब मृत्युको फल फलाउनलाई व्यवस्थाले उत्तेजित गराइएका हाम्रा पापमय कुअभिलाषाहरूले हाम्रा अङ्गहरूमा काम गर्दथे। ६ हामीलाई बन्धनमा राख्ने व्यवस्थाको लेखि मरेर हामी अब त्यसदेखि मुक्त भएका छौं, र हामी पुरानो लिखित विधानको अधीनमा होइन, तर पवित्र आत्माको नयाँ जीवनमा सेवा गर्दछौं। ७ हामीले के

भन्ने त? व्यवस्था पाप हो? कदापि होइना यदि व्यवस्था नभए मैले पाप थाहा पाउनेथिइनँ, किनकि "तैले लोभ नगर" भनी व्यवस्थाले नभनेको भए लोभ गर्नु के हो सो थाहा पाउनेथिइनँ।"

झट्ट हेर्दा पावलले माथि उल्लेख गरेका पतिपत्नीको सम्बन्ध, आत्मिक जीवनसँग गरेको तुलना बुझ्न कठिन हुनसक्छ। तर सोचेर ती पदहरूलाई पढ्दा यसको अर्थ हामी बुझ्न सक्छौं।

व्यवस्था भन्दा दश आज्ञा, र विधिविधान तथा रितिथितिहरू हुन्। ती रितिथिति तथा विधिविधानहरू यस्ता प्रणाली हुन् जसलाई परमेश्वरले यहूदीहरूलाई सिनैको पहाडमा मोशाद्वारा दिनुभएको थियो। परमेश्वरको सेवाकार्य कसरी संचालन गर्ने भनेर ती प्रणालीले देखाउँछन्। व्यवस्था भन्दा दुवै दश आज्ञाहरू र धार्मिक संस्कारहरू हुन्। तर जब पावलले व्यवस्था भनेर उल्लेख गर्दछन् तब प्रायजसो उनको अर्थमा ती यहूदीहरूलाई दिइएको पवित्र मन्दिर आदिमा गर्ने संस्कारहरू हुन् जुन मसीहको आगमनमा अन्त्य भएको थियो। यो कुराचाहिँ यहूदीहरूलाई बुझ्न कठिन भएको थियो। अर्को अर्थमा भन्ने हो भने जब येशू आउनुभयो, मर्नुभयो र बिउँतिनुभयो, तब बलिप्रथाबाट मन्दिरमा पुजाआजा गर्ने विधिको खारेज भइसक्यो, र यहूदी संस्कारले मानिसलाई धर्मी ठहराउने सबै प्रक्रियाको अन्त्य भइसक्यो भन्ने कुरालाई पावलले जोड दिएको हामीले बुझ्नुपर्दछ। तर येशूलाई विश्वास गर्ने यहूदी विश्वासीहरूले आफ्ना जीवनका ती महत्वपूर्ण भाग भएको संस्कारहरूलाई त्याग्न राजी भएका थिएनन्।

आफ्नो भनाईलाई बुझाउन पावलले यस्तो उदाहरण प्रस्तुत गर्दछन्: एक स्त्रीले पुरुषसँग विवाह गर्छिन्। कानून अनुसार ती स्त्री आफ्नो श्रीमानसँग जीन्दगीभर रहन उसँग सम्बन्ध गाँसिएकी हुन्छिन्। जबसम्म आफ्नो श्रीमान जीवित हुन्छ तब सम्म उनी अरू पुरुषसँग सम्बन्ध राख्न सकिदैनन्। जब आफ्नो श्रीमानको मृत्यु हुन्छ तब अरूसँग विवाह गर्न उनी स्वतन्त्र हुन्छिन् (पद ३)। अर्थात् उनलाई बाँधिएको बैवाहिक गठबन्धनको कानूनबाट उनी फुत्कन्छिन्।

यहूदी धार्मिक प्रणालीलाई वाख्या गर्न पावलले बैवाहिक कानूनलाई पावलले कसरी प्रयोग गरेका थिए? हेर्नुहोस्: रोमी ७:४,५ "४ यसरी मेरा भाइ हो, तिमीहरू पनि ख्रीष्टको शरीरद्वारा व्यवस्थाको लेखि मरेका छौ, ताकि तिमीहरू अर्को मानिस, अर्थात् मृत्युबाट जीवित हुनुभएका ख्रीष्टसँग एक होओ, र

हामी परमेश्वरको निम्ति फल फलाऔं। ५ जब हामी पापमय स्वभावमा जीवन बिताइरहेका थियौं, तब मृत्युको फल फलाउनलाई व्यवस्थाले उत्तेजित गराइएका हाम्रा पापमय कुअभिलाषाहरूले हाम्रा अङ्गहरूमा काम गर्दथे। "

जब आफ्नो श्रीमानको मृत्यु हुन्छ तब ती स्त्री त्यस श्रीमानको कानूनी वन्धनबाट स्वतन्त्र हुन्छिन्। त्यसरी नै येशूको मृत्युले यस पुरानो भौतिक जीवनको मृत्यु भइसकेको हुन्छ, यसको फलस्वरूप पुरानो व्यवस्थाबाट आफू स्वतन्त्र भइसकेको यहूदी विश्वासीहरूले मान्नुपर्दछ। तिनीहरूले अपेक्षा गरेका मसीहको आगमन नहुञ्जेल यहूदीहरूले सम्पूर्ण विधिविधानहरूको पालन गर्न निर्देशन दिएको थियो। ती विधिविधानहरू येशूको प्रतीक थिए। जब जसलाई औल्याएर धार्मिक विधानहरू चलेका थिए तब त्यस व्यक्ति येशू मसीहको आगमन भइसकेपछि तिनीहरूको उद्देश्य पूरा भइसकेको थियो। अर्थात् जब मसीहको आगमन भयो तब धार्मिक परम्पराको अन्त्य भयो।

अब यहूदीहरू नयाँ विवाहको सुत्रमा बाधिन स्वतन्त्र भएका थिए। जीवित मसीहसँग विवाह गर्न यहूदीहरूलाई आह्वान गरिएको थियो। परमेश्वरको निम्ति तिनीहरू फलदायक हुन तिनीहरूलाई अनुरोध गरिएको थियो। ती पुरानो यहूदी धार्मिक रितिरिवाजलाई त्यागेर नयाँ प्रणालीमा लाग्न स्वतन्त्र हुनु भनेको केही भनेर व्याख्या गर्न ती यहूदीहरूलाई वैवाहिक जीवनको उदाहरण दिएर पावलले तिनीहरूलाई सम्झाउन खोजेका थिए।

यसमा फेरि पावल र बाइबलले दश आज्ञाको अपरिहार्यता अर्थात् आवश्यकतालाई पूर्ण रूपमा समर्थन गरेको हामी पाउँछौं। दश आज्ञाहरू तिनीहरूले पालन गर्नु नपर्ने व्यवस्था हुन् भनेर पावलले यहूदीहरूलाई भन्न खोजेको हो भन्दा त्यसको केहि अर्थ पनि लाग्दैन। यस्ता मानिसहरूले पावलको भित्री मनशायलाई बुझेका हुँदैनन्। यी मानिसहरूले सातौँ दिन साबथलाई हटाइसक्यो भनेर पावलको यहि तर्कद्वारा खोज्छन् तर अरू आज्ञाहरूचाहीं कायमै भएको तिनीहरूले स्वीकार्छन्। रोमी ७:४,५लाई लिएर हप्ताको सातौँ दिन साबथ पालन गर्न अन्हाएको चौथौँ आज्ञा हटिसक्यो वा आइतबार मात्र त्यस दिनलाई सारिसक्यो भन्ने कतिपय इसाईहरूको धारणासँग सहमत हुन पावलको मनसाय थिएन।

२. पाप र व्यवस्था

यदि येशूको मृत्युपछि सिनै पहाडमा दिएको सम्पूर्ण व्यवस्थाप्रणालीको अन्त्य भयो भनेर पावलले भनिरहेका छन् भने रोमी ७:७लाई कसरी लिने? त्यस प्रणालीमा दश आज्ञाहरू पनि उल्लेख गरिएको छ। उनले विशेष गरेर दश आज्ञाहरूबाट एउटा आज्ञालाई दोहोर्‍याएर भन्छन् "हामीले के भन्ने त? व्यवस्था पाप हो? कदापि होइन। यदि व्यवस्था नभए मैले पाप थाहा पाउने थिइनँ, किनकि "तिमीले लोभ नगर" भनी व्यवस्थाले नभनेको भए लोभ गर्नु के हो सो थाहा पाउनेथिइनँ।" अधिल्लो बुँदामा हेरेको अनुसार सारा व्यवस्था खारेज भयो भन्दा दश आज्ञाहरू पनि पर्दैन र?

त्यसको जवाफ, कदापि होइन। व्यवस्था भनेर जब पावलले औँल्याउछन् तब सिनैमा परमेश्वरले मोशालाई दिनुभएको सम्पूर्ण व्यवस्था र आदेशहरू हुन् भनेर हामीले थाहा पाउनुपर्दछ। त्यसमा दश आज्ञाहरू पनि समावेश भएका थिए तर ती दश आज्ञा वा नैतिक आज्ञाहरूमामात्र व्यवस्था भन्ने झुटा सिमित भएको थिएन। तर याद गर्नुहोस्, अरू सबै व्यवस्थाहरूलाई परमेश्वरले मौखिक रूपमा मोशालाई दिनुभएको थियो भने, केवल दश आज्ञाहरूमात्र हातले कुँढेर दिनुभएको थियो (फेरि यसको अनन्तको मूल्यतालाई ख्याल गरेर तीन पटक परमेश्वरले दश आज्ञाहरू दिनुभएको थियो- पहिलो पल्ट मौखिक, त्यसपछि परमेश्वर आफैले ढुँगामा लेख्नु भयो, र पछि त्यसलाई मोशाले रिसको झोंकमा बजारेर फुटाउँदा अर्को ढुँगाको शीलापत्रमा फेरि परमेश्वरले लेखेर दिनुभएको थियो जुन पवित्र सन्दुकमा राखिएको थियो- प्रस्थान २०, व्यवस्था १०:१-४)। आफ्नो कुरालाई मानिसलाई बुझाउन यहूदीको कुनै पनि आत्मिक, आर्थिक र सामाजिकप्रणालीलाई पावलले उद्धृत गर्न सक्थे। तर जब येशूको मृत्यु भयो तब दश आज्ञाहरू बाहेक उहाँलाई औँल्याउने सम्पूर्ण व्यवस्थाहरूको अन्त्य भएको थियो। परमेश्वरका दश आज्ञाहरू सिनैको मरूभूमी भन्दा अघि थियो र उत्तम थिए, र क्रुसको समयपछि पनि यसको गरिमामय औचित्य जारी नै छ र जारी नै रहनेछ।

रोमी ७:८-११मा व्यवस्था र पापको बिचमा के सम्बन्ध छ भनेर पावलले भनिरहेका छन्? हेर्नुहोस्: "ऽ तर पापले आज्ञामा मौका पाएर ममा सबै किसिमका लोभ उत्पन्न गरायो। व्यवस्थाविना त पाप मुर्दातुल्य हो। ९ व्यवस्थाविना रहँदा एक पल्ट म जीवित थिएँ, तर आज्ञा आएपछि पाप जागिउठ्यो, र मचाहिँ मरेँ। १० जीवनको प्रतिज्ञा दिने त्यही आज्ञाले मेरो निम्ति

मृत्यु ल्यायो। ११ किनकि पापले आज्ञाद्वारा मौका पाएर मलाई छल्यो, र त्यसैद्वारा मलाई मान्यो।"

यहूदी जातिमाझ परमेश्वर आफै देखा पर्नुभयो। धार्मिक, कानूनी, सामाजिक, आर्थिक, सरकारी र स्वास्थ्यका नियमहरू दिनुभएर के उचित के अनुचित अर्थात् के ठीक के बेठीक भनेर परमेश्वरले तिनीहरूलाई सचेत गराउनुभएको थियो। विभिन्न नियमहरू तोड्दा के सजाय पाइन्छ भनेर पनि परमेश्वरले व्याख्या गर्नुभएको थियो। हाम्रो जीवनमा परमेश्वरले देखाउनुभएको बाटोलाई वेवास्ता गर्नु नै पाप हो भनेर यहाँ भनिएको छ।

व्यवस्था नभएको भए लोभ गर्नु भनेको पाप रहेछ भन्ने कुरा थाहा पाउने थिएन भनेर पावलले स्पष्ट रूपमा भन्दछन्। परमेश्वरको इच्छा थाहा नपाएर कुनै पापीले उहाँको आज्ञा तोड्छ भने उनले पाप गरेको भनेर महसुस गरेको हुँदैन। कुनै पुरुष वा स्त्रीलाई पापी भनेर त्यसबेलामात्र महसुस हुन्छ जब उसले परमेश्वरका दश आज्ञाहरूको ज्ञान हुन्छ र परमेश्वरको इच्छा थाहा हुन्छ। यसको अर्थ, दश आज्ञाको अनुसार जब पाप केहो भनेर कसैले थाहा पाउँछ तब आफू पापी भएको थाहा पाउँछ र परमेश्वरको सामु दोषी भएको र मर्न योग्य भएको स्वीकार गरेको हुन्छ। त्यस अवस्थामा मानिस मरेको ठहर्छ।

यहूदी धार्मिक विधिविधान तथा रितिरिवाजलाई पावलले रोमीको पत्रमा असलीरूपमा व्याख्या गरी येशू र यहूदीहरूको बीचमा पुल गाँसन खोजेको पाउँछौं। परमेश्वरले दिनुभएको व्यवस्थालाई अत्यन्त महत्त्वपूर्ण मान्ने यहूदीहरूलाई येशूले व्यवस्थालाई कसरी पूरा गर्नुभयो भन्ने ज्ञान तिनीहरूले थाहापाउनु भन्ने पावलको चाहना थियो। व्यवस्था अर्थात् दश आज्ञा कति आवश्यक छन् भनेर पनि पावलले देखाइरहेको हामी पाउँछौं। तर त्यस व्यवस्थाले हाम्रो मुक्तिको लागि गर्ने कार्य सिमित थियो। हामीलाई मुक्तिको खाँचो छ भनेर देखाउने त्यस व्यवस्थाको काम थियो। तर व्यवस्थालाई अक्षरस पालन गरेर मानिसहरू मुक्तिपाउनु भन्ने त्यस व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूले कहिल्यै पनि अपेक्षा गरेको थिएन।

“प्रेरित पावलले आफ्नो अनुभव बाँडिहेहेका थिए। मानिसले मौलिक अर्थात् आत्मिक परिवर्तनमा के अनुभव गर्छ भन्ने अत्यन्त महत्त्वपूर्ण सत्यलाई पावलले प्रस्तुत गर्न चाहेका थिए। पावलले भने, " व्यवस्था आउनुभन्दा अघि म जीउँदै थिएँ।' आफूले जे गरेपनि पाप गरेको छु भन्ने उनलाई अनुभव

भएको थिएन। तर पछि परमेश्वरको आज्ञा आयो।" जब परमेश्वरको दश आज्ञा पावलको हृदय र मनमा आयो तब उनको मनमा चेतना आयो। पाप भनेको के रहेछ भन्ने कुराको ज्ञानभयो तब उनी "मरेतुल्य मात्र होइन मरौं पनि(रोमी ७:९)" भन्दछन्। परमेश्वरको दश आज्ञाले उनी दोषी ठहरिएको ज्ञान पावललाई थाहा भयो। तर याद गर्नुहोस्, दश आज्ञा वा व्यवस्था होइन तर पावल मरेका थिए।"-एलेन जी हाइटको टिप्पणी, द एसडिए बाइबल कमेन्टरी, ठेली ६, पृ. १०७६बाट रूपान्तरित।

दश आज्ञाको सामु तपाईं कुन अर्थमा मर्नुभएको थियो? त्यस परिवेषमा, प्रभु येशूले जे गर्नुभयो त्यो तपाईंलाई नयाँ जीवन दिन गर्नुभएको थियो भनेर के तपाईंले बुझ्न सक्नुहुन्छ?

३. परमेश्वरको पवित्र व्यवस्था पवित्र छ

रोमी ७:१२मा लेखिएको छ: "व्यवस्था पवित्र छ, र आज्ञा पवित्र, न्यायसङ्गत र असल छ।" अझसम्म पावलले गरेको छलफलको आधारमा यस पदमा उनले व्यक्त गरेकोलाई हामीले कसरी बुझ्ने?

यहूदीहरूले व्यवस्थाप्रति अत्यन्त श्रद्धा राखेको कारणले पावलले सकेसम्म त्यसलाई उचाल्न खोजेका थिए। दश आज्ञाहरू वा व्यवस्थाले जे असल छन् त्यही गर्दछन्। तर यसले के गर्न नचाहेको सो गर्न सक्दैनन्। हामीलाई हाम्रो पापबाट बचाउन व्यवस्था आफै असमर्थ छ। (आगोमा हाम नफाल भन्ने निर्देशनले आगोमा हाम फाल्न जानेलाई बचाउन सक्दैन- अनुवादकको मन्तव्य)। तर त्यस पापबाट बचाउन हामीलाई येशूको आवश्यक छ। यो किनभयो भने, व्यवस्था अर्थात् यहूदीहरूलाई दिएको सबै धार्मिक विधिहरू र दश आज्ञाहरू आफैले कसैको निमित्त मुक्ति ल्याउन सक्दैनन्। तर यदि हामी विश्वासद्वारा येशूको पवित्र जीवनलाई ग्रहण गर्नु भने मात्र हामीले मुक्ति पाउँछौं।

रोमी ७:१३ले उनको मृत्युको दोष कसमाथि थुपारेको छ? कसबाट मुक्ति हुन आवश्यक भएको पावलले ठानेका थिए? हेर्नुहोस्: "तर के जो असल छ मेरो निमित्त मृत्यु ल्यायो त? कदापि होइन। तर पापचाहिँ पापैको रूपमा देखिओस् भनेर असल कुराद्वारा पापले ममा मृत्यु उत्पन्न गराइरहेछ, ताकि आज्ञाद्वारा पाप सम्पूर्ण पापमय बनोस्।" कसले गरेर मृत्यु ल्याइरहेछ भनेर

पावलले देखाइरहेका छन्? परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञाहरू र पापको बीचमा के भिन्नता रहेछ, सो भिन्नता थाहा पाउनु किन जरुरत छ त?

व्यवस्थाको महत्त्वलाई पावलले सकेसम्म बुझाउन खोजेको हामी पाउँदछौं। मानिसको भयानक पापको दोष व्यवस्था होइन तर पाप आफै हो भनेर उनले यहाँ भन्न खोजेका छन्। पावलले भोगिरहेका दुर्गति र भयङ्कर दुष्परिणाम पापले गर्दा भएको हो भनेर उहाँले स्पष्ट पारेका छन्। सबै खालका भौतिक अभिलाषा वा कामवासनाले उनको शरीरलाई काबुमा राखेकोले उनी दयनीय अवस्था परेका हुन् भनेर उनले स्वीकार गर्दछन् (पद ८)। दश आज्ञा परमेश्वरको चरित्रलाई झल्काउने आदर्श नीति हुन्। तर पापी भएको कारणले ती व्यवस्थाले पावललाई दोषी ठहराइएको थियो।

पावल अत्यन्त महापापी थिए भनेर उनको भन्डाफोर गर्न पाप कसरी सफल भयो भनेर रोमी ७:१४,१५ले कसरी देखाउँछन् त? हेर्नुहोस: "किनकि हामी जान्दछौं कि व्यवस्था आत्मिक छ, तर मचाहिँ शारीरिक छु, र पापैमा बेचिएको छु। म जे गर्दछु, त्यो बुझ्दिनँ। किनकि म जे चाहन्छु त्यो गर्दिनँ। तर त्यही गर्दछु, जो म घृणा गर्दछु।" (रोमी ७:१४,१५)।

शारीरिक भन्दा भौतिक मानव चोलासँग सम्बन्धित हुने क्रियाकलापहरू हुन्। त्यसकारण, पावललाई येशूको खाँचो थियो, किनभने येशूले मात्र उनमा भएको पापको दोषलाई हटाउन सक्नुहुन्थ्यो (रोमी ८:१)। पापको दासत्वबाट पावललाई छुटकारा गर्न केवल येशूमात्र सक्षम हुनुहुन्थ्यो।

यहाँ पावलले आफूलाई पापमा बेचिएको छु भनेर आफ्नो चित्रण गरेका छन्। उनी पापको दास थिए। उनी दास भएकोले उनी स्वतन्त्र थिएनन्। पापको बन्धनमा आफू परेकोले आफूले जे चाहन्छ त्यो गर्न आफू निरीह वा असहाय भएको उनले महसुस गरेका थिए। व्यवस्थाले भनेको असल काम गर्न उनी चाहन्थे, तर उनीभिन्न रहेको पापले गर्दा जानेर पनि असल कामगर्न आफू छुट नभएको भनेर पावलले आफ्नो विवशता वा कमजोरी व्यक्त गरेका थिए।

यहूदीहरूलाई कत्तिको मसीहको खाँचो रहेछ भनेर त्यस उदाहरणबाट पावलले बुझाउन खोजेका थिए। रोमी ६:१४मा परमेश्वरको अनुग्रहले विजयी जीवन सम्भव छ भनेर पावले अगाडि नै औल्याएका थिए। यहि मनशाय फेरि रोमी ७मा पावलले व्यक्त गरेको पाउँदछौं। येशूबिना केवल व्यवस्थालाई मात्र हेरेर वस्यौं भने हामी पापको दासमा रहिरहेको अनुभव गरिनै रहनेछौं। तब यो

जीवन अत्यन्त दयनीय र निष्ठुर जीवन हुन जान्छ। परमेश्वरको व्यवस्थाले हामी पापको दास छौं भनेर हाम्रो भण्डाफोर गरिरहँदा हाम्रो हृदय विचलित हुन्छ।

पापले गर्दा तपाईं दास भएको तपाईंको कस्ता कस्ता अनुभवहरू छन्? के तपाईंले पापसँग खेलबाड कहिल्यै गर्नुभएको छ? त्यसलाई तपाईंले बशमा राख्न सकिहाल्छ नि भनेर तपाईंले कहिल्यै सोच्नु भएको छ? के त्यस पाप अत्यन्त निरङ्कुश र निर्दयी स्वामी भएको तपाईंले पाउनुभएको छ? यो यथार्थ जीवनमा तपाईंहरूलाई स्वागत छ ! त्यसकारण, तपाईंको जीवन येशूमा किन समर्पण गर्नुपर्छ, र दिनदिनै पापले ल्याउने पासोबाट मुक्त हुन आफ्नो अभिलाषालाई किन मार्नुपर्दछ?

४. रोमी ७मा उल्लेखित मानिस

आफ्ना पाठकहरूलाई आफूले कस्तो संघर्ष गरिरहेको अनुभाव पावलले रोमी ७:१३-१७मा प्रस्तुत गरीरहेका छन्। हेर्नुहोस्: "१३ त के जो असल छ, त्यसले मेरो निम्ति मृत्यु ल्यायो त? कदापि होइन! तर पापचाहिँ पापैको रूपमा देखिओस् भनेर असल कुराद्वारा पापले ममा मृत्यु उत्पन्न गराइरहेछ, ताकि आज्ञाद्वारा पाप सम्पूर्ण रूपले पापमय बनोस्। १४ किनकि हामी जान्दछौं कि व्यवस्था आत्मिक हो, तर मचाहिँ शारीरिक छु, र पापैमा बेचिएको छु। १५ म के गर्दछु, त्यो बुझिदैन। किनकि म जे चाहन्छु, त्यो गर्दिनै। तर त्यही गर्दछु, जो म घृणा गर्दछु। १६ गर्न नचाहेको म गर्दछु भने, व्यवस्था असल छ भनी म सहमत हुन्छु। १७ यसैले अब त्यो गर्ने म होइनै, तर ममा वास गर्ने पाप हो।"

पवित्र आत्माले परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूलाई ऐनाको रूपमा प्रयोग गर्नुभएको पाउँछौं। परमेश्वरको व्यवस्थालाई पालन नगर्दा उहाँ नाराज हुनुभएको छ भनेर प्रत्येक व्यक्तिलाई पवित्र आत्माले औँल्याउनुहुन्छ। व्यवस्था पालन गर्न भर मगदूर प्रयत्न गरेको अर्थ व्यवस्था असल छ भनेर सहमत हुनु हो।

आफूले औँल्याएको विषयवस्तुलाई जोड दिन पावलले फेरि के तर्क दोन्याउँछन्? हेर्नुहोस्: १८ किनकि मलाई थाहा छ, कि ममा, अर्थात् मेरो पापमय स्वभावमा केही असल कुराले वास गर्दैन। जे असल छ, त्यो गर्ने इच्छा ममा छ, तर म त्यो पूरा गर्न सकिदैन। १९ किनभने असल काम जो म गर्न

चाहन्छु, त्यो म गर्दिनँ, तर दुष्ट काम, जो म गर्न चाहन्नँ, त्यही म गर्ने गर्छु। २० अब म जो इच्छा गर्दिनँ, त्यही गर्छु भने त्यो गर्ने म होइनँ, तर मभित्र वास गर्ने पाप हो।" रोमी ७:१८-२०।

हामी सबैले येशूको खाँचोको अनुभव गरौं भनी पवित्र आत्मा ले चाहनुहुन्छ। यो खाँचो देखाउन उहाँले मानिसहरूलाई प्रायजसो पुरानो करार वा सम्झौताको अनुभवमा पार्नुहुन्छ। इस्रायलीहरूको अनुभव एलेन जी हाइटले यसरी व्यक्त गर्नुभएको छ: "आफना हृदयमा रहेका पापहरूलाई इस्राएलका मानिसहरूले बुझ्न सकेका थिएनन्। येशूबिना तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्थालाई पालन गर्न असम्भव छ भन्ने ज्ञान तिनीहरूमा थिएन। तिनीहरूले त्यो कुरा थाहै नपाइ अपर्डिट परमेश्वरसँग सम्झौता गर्न पुगे। आफ्नै धर्मकर्मले मुक्ति पाइहालिन्छ नि भनेर तिनीहरूले सोचेका थिए। सिनैको पहाडमा सारा मानिसहरूले एकै स्वरमा भने, "परमेश्वरले जे भन्नुभयो सो सम्पूर्ण कुराहरूलाई हामी पालन गर्नेछौं। हामी उहाँको आज्ञाकारी जन हुनेछौं।" प्रस्थान २४:७....तर उक्त प्रतिज्ञा गरेको केहि हप्ता नबितिकनै तिनीहरूले परमेश्वरसँग गरेको सम्झौता तोडे। तिनीहरूले आफूले बनाएका गाइको बाछोको अगाडि लम्पसार परेर त्यसको पुजा गरे। अब तिनीहरूले तोडेको सम्झौताले गर्दा परमेश्वरको निगाहा पाउने आशा थिएन। तिनीहरूले आफ्नो पापलाई प्रतक्ष रूपमा आफूले देखे र त्यसबाट क्षमा पाउनु पर्ने आवश्यकताको महशूस गरे। अब्राहमलाई दिइएको प्रतिज्ञामा मुक्तिदातालाई औँल्याइएको थियो। त्यहि मुक्तिदाताको आवश्यकता हुनुपर्ने चाहना ती मानिसहरूको हृदयमा गाभी दिइएको थियो।"-एलेन जी हाइट, पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटस्, पृ. ३७१,३७२बाट रूपान्तरित।

यो दुःखपूर्ण कुरो हो कि, धेरै इसाई हुँ भनेर दावी गर्नेहरूले दैनिक रूपमा येशूमा आफ्नो जीवन नविकरण गर्न असफल भएका छन्। दिनदिनै कुनै व्यक्ति येशूको शक्तिलाई आफ्नो जीवनमा प्रवाह गर्न असक्षम भयो भने त्यस व्यक्तिले पापको सेवा गरिरहेको हुन्छ। आफू पापको दास नभएको भनि जोडदार दावी त गर्छन् नै। उनीहरूले भन्लान् कि उनीहरूको जीवन येशूमा बढिरहेको छ, र पापको खाडलमा परेर बढ्नु इसाई जीवनको सामान्य प्रक्रिया हो भनेर सोचदछन्। सफल इसाई जीवन बिताउन अझ धेरै समय लाग्छ भनेर बहाना निकालेर आफ्ना लाचरतालाई प्रस्तुत गर्न तिनीहरू नहिचकिचाएको पनि हामी पाउँछौं। यस्ता मानिसहरूले आफ्ना पापहरूलाई येशूको समक्ष ल्याएर

बिजयी जीवनको निम्ति प्रार्थना गर्दैन्। तर रोमी ७ले भने अनुसार मानिसहरू आफ्ना पापहरू पछाडि लुकाउन पछि नपरेको पनि हामी पाउँछौं। तिनीहरूले रोमी ७ले उद्धृत गरेर भन्छन्, “हेर पावलको भनाइमुताविक हामी मानिस भएकोले उचित काम गर्न असम्भव छ।” यथार्थमा भन्ने हो भने, कोही मानिस पापको दासमा परिरहन्छन् भने त्यस मानिसले उचित काम गर्न असम्भव हुन्छ भनेर यस रोमी ७मा हामीलाई स्पष्ट पारेको छ, तर येशूमा बिजयी जीवन जिउन सम्भव छ भनेर पावलको जिकिर हो।

येशूले प्रतिज्ञा गर्नुभए अनुसार के तपाईंले आफू र पापबाट बिजयी जीवन बिताइरहनुभएको अनुभव भइरहेको छ? यदि छैन भने, किन छैन? तपाईंले के गलत निर्णयहरू गरिरहनुभएको छ?

५. मृत्युबाट उद्धार

“यसकारण यउटा नियम अर्थात् निर्देशनले काम गरेको म पाउँछु। जब म भलो गर्न चाहन्छु, तब दुष्टतालाई मेरो नजिकै उपस्थित पाउँछु। किनकि म मेरो अन्तस्करणमा परमेश्वरको व्यवस्थामा (दश आज्ञाहरू) आनन्दित हुन्छु तर मेरा अङ्गहरूमा अर्को नियम वा व्यवस्था छन् जोसँग म युद्ध गर्दछु, र मेरा अङ्गहरूमा बास गर्ने पापको नियमले मलाई वन्धनमा पार्दछ।” (रोमी ७:१२-२३बाट रूपान्तरित)। येशूलाई स्वीकार गर्नुभएपछि पनि के तपाईंले यस्तो खालको जीवनसँग संघर्ष गरिरहनुभएको छ?

शरीरलाई संचालन गर्ने व्यवस्था भनेको पापको व्यवस्था हो भनेर पावलले माथीका ती पदहरूले तुलना गरेको पाउँछौं। “भौतिक शरीरले पापको व्यवस्थाको सेवा गर्दछ” भनेर पावलले भन्दछन् (रोमी ७:२५)। तर पापको सेवा गर्नु र त्यसको नियमलाई पालन गर्नुको अर्थ मृत्युलाई अंगाल्नु हो भनेर उनी स्वीकार गर्दछन् (हेर्नुहोस्: पद १०,११,१३ पढ्नुहोस्। पावलको संघर्षमा आफू पापको नियम अनुसार चलेको अनुभव भइरहेको पाएका थिए। अनि आफ्नो यस्तो खालको शरीर मुर्दा शरीर हो भन्ने अर्थ लगाउन सकिन्छ (अर्थात् जिउँदो लास)।

तर अन्तस्करण, विवेक वा चेतनामा भएको व्यवस्था परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञाहरू हुन्। त्यसले मानिसप्रति परमेश्वरको चाहनालाई प्रकट गर्दछ। पवित्र आत्माको अगुवाइमा पावलले परमेश्वरको त्यस व्यवस्थालाई स्वीकार गर्दछन्। उनको चेतनाले त्यस व्यवस्थालाई पालन गर्न

सङ्कल्प गर्दछ। तर त्यस व्यवस्था अनुसार चलन कोसिस गर्दछन् तर आफू असक्षम भएको पाउँछन्। त्यो किनभने पापले गर्दा उनको शरीरले स्वतः पापको सेवा गर्न चाहन्छ। यस्तो खालको संघर्ष कुन येशूभक्तले गरेका छैनन् होला? तपाईंको मनमा वा मनशाय उचित हुनसक्छ र त्यसै अनुसार चलन चाहनुहुन्छ, तर तपाईंको शरीर वा महत्वाकाँक्षाले अर्कै बाटो रोज्न खोज्छ वा भाऊ खोज्छ।

यस्तो जटिल धरापबाट कसरी मुक्त हुने भनेर पावलले हामीलाई मूल मन्त्र सुनाएका छन्? हेर्नुहोस् रोमी ७:२४,२५: "हाय, म कस्तो दुःखी मानिस। यस मृत्युको शरीरबाट मलाई कसले छुटाउला र? येशू खीष्ट हाम्रा प्रभुद्वारा नै-परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्। त्यसैले म स्वयम् आफ्नो मनले त परमेश्वरको व्यवस्थाको सेवा गर्दछु, तर मेरो पापस्वभावद्वारा चाहिँ म पापका व्यवस्थाको सेवा गर्दछु।"

"येशू खीष्टबाट परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्।" भनेर महिमित प्रशंसा गरेपछि पनि आफूले उद्धार पाएको आत्माले फेरि पावलले किन संघर्ष गरिरहेको होला भनेर कसैले अचम्म मान्छ होला। परमेश्वरलाई धन्यवाद दिएको यो पावलको छोटो प्रार्थना भनेर कसैले बुझेको पाउँछौं। परमेश्वरको यस प्रशंसापछि "कसले मलाई छुटकारा दिन्छ होला?" भन्ने रोमी ७:२४को क्रन्दन स्वभाविकै हो भनेर कसै कसैले विश्वास गरेका छन्। पावलले आफ्नो यस्तो भावना रोमी ८मा गर्ने गौरवमय स्वतन्त्रताको बारेमा छलफल गर्नुभन्दा अघि व्यक्त गरेका थिए। अगाडि छलफल गरेका पदहरू र पापको शक्तिको खिलाफमा कसरी आफूले संघर्ष गरिरहेका छन् भनेर देखाउन पावलले यो सार निकालेका हुन् भन्ने कत्तिको बनाइ छ।

"म आफैँ" भन्ने शब्द प्रयोग गरेर येशूबिनाको कस्तो जीवन रहेछ भनेर पावलले देखाउन खोजेका हुन भनेर कसै कसैको तर्क छ। जुनसुकै परिप्रेक्ष्यलाई समावेश गरेर पावलको उक्त कथनलाई हामीले व्याख्या गरेपनि एउटा कुरा हामी सबैलाई स्पष्ट भएको पाउँछौं: येशू बिनाको जीवन हामीले बितायौं भने पापको खिलाफमा लड्न हामी असक्षम छौं। येशू बिनाको जीवन असहायः अर्थात् निरिह जीवन हो (रोमी ७:२४,२५)। येशूमा रह्यौं भने उहाँले हामीलाई नयाँ जीवन दिनुहुन्छ। त्यो मरेपछि होइन अहिले नै पाउने अनुभव हो। हो, यस नयाँ जीवनमा पुरानो जीवन बराबर उठेर आउन सक्छ। तर यदि हामीले परमेश्वरको प्रतिज्ञाहरूलाई आत्मसात् गर्नुभन्दा भने बिजयी हामी

नै हुन्छौ। तपाईंको निमित्त समर्पण गर्न कसैले पनि येशूलाई रोज्न सक्दैन जसरी कसैले तपाईंको निमित्त सास फेर्न सक्दैन। येशूमा रहन तपाईंले नै रोज्नु पर्छ। तपाईंको निमित्त कोहि पनि धर्मात्मा बन्न सक्दैन अर्थात् कसैको धर्मकर्मले तपाईंलाई मुक्ति दिलाउन सक्दैन। येशूलाई चुन्ने आत्मनिर्णयको अधिकार तपाईंमा मात्र छ। यदि येशूले प्रतिज्ञा गर्नुभएको विजयी जीवन तपाईं बिताउन चाहनुहुन्छ भने उहाँसँगको व्यक्तिगत सम्बन्धको विकल्प अरू छैन।

उपसंहार:

थप सोच: “परमेश्वरको आज्ञा तोड्दा हामीलाई न त सुरक्षा हुन्छ न त शान्ति न त हाम्रो हित नै हुन्छ। जब मानिसले पापलाई प्रिय मानेर अँगाल्दै रहन्छ भने उसले परमेश्वरको सामु निर्दोषी भएर खडा हुने आशा गर्नुपर्दैन। येशूको क्षमाद्वारा पाउने शान्तिको अनुभूति उसले पाउन सक्दैन।”-एलेन जी हाइट, *सेलेक्टेड मेशेज बुक* १ पृ. २१३बाट रूपान्तरित।

“सारा यहूदी धर्मका प्रणालीहरू (धार्मिक संस्कार)मा क्षमा दिने मुक्तिदाताको भूमिका अत्यन्त महत्त्वपूर्ण थियो। सो कुरा आफ्ना इसाई दाज्युभाइ दिदीबहिनीहरूले थाहा पाउनु भन्ने पावलको चाहना थियो। येशू यस संसारमा आउनुभएर मानिसको निमित्त बलि हुनुभयो भनेर भन्ने ज्ञानपनि तिनीहरूमा होउनु भन्ने उनी चाहन्थ्ये। पवित्र मन्दिरमा गरिने सम्पूर्ण धार्मिक गतिविधि येशूको जीवन र मरणको प्रतीक थियो। जब येशू आउनुभयो र मानिसको सट्टामा मर्नुभयो, तब मन्दिरमा हुने सेवाकार्यको पनि अन्त्य भयो। जब मानिसको पापको निमित्त येशू क्रुसमा बलि हुनुभयो, तब कुनै पनि धार्मिक रितिथितिको औचित्य रहेन। तर ती परमेश्वरको दश आज्ञासँगै जोडिएको थियो, र त्यो गौरवमय नै थियो। यहूदी संस्कारका सबै कुराहरूलाई परमेश्वरले अनुमोदन गर्नुभएको थियो। यसले परमेश्वरको पवित्रता, शुद्धता, न्याय र धार्मिकता देखाएका थिए। यदि पुरानो समयमा मन्दिरमा गरिएका सेवाकार्य महिमित थिए भने, जब आफ्नो विश्वासीलाई अजम्मरी आत्मिक जीवन र पवित्रता दिन येशू आउनुभयो त्यसको वास्तविकता झन कस्तो महिमित थियो होला?” -एलेन जी हाइट *कमेन्ट्स, द एसडिए बाइबल कमेन्टरी*, ठेली ६, पृ. १०९५बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः-

"रोमी ७:२५मा पावलले लेख्दछन्: "मेरो आफ्नै दिमागले परमेश्वरको व्यवस्थाको सेवा गर्दछ तर मेरो भौतिक शरीरले पापको व्यवस्थाको सेवा गर्दछ।" परमेश्वरको व्यवस्था र पापको व्यवस्थालाई सेवा गर्न येशूभक्त कसरी सक्रिय हुन्छ भनेर देखाउन यो भनाई अत्यन्त स्पष्ट छ। निर्दोषी भएतापनि पापी रे? "मेरो दिमागले परमेश्वरको व्यवस्था पालन गर्छ" भन्दैन न त मेरो शरीरले पापको व्यवस्थालाई सेवा गर्छ" तर "म आफैले" भनाईको अर्थ सिंगो मानिस जो एक र त्यही हो। अर्थात् एउटैमा दुई धार भएको मानिसले गर्नुपर्ने सेवा। त्यसैकारण परमेश्वरको व्यवस्थाको सेवा गर्न उनले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउँछन् भने पापको व्यवस्थाको सेवा गर्न परमेश्वरको दया वा अनुग्रहको निमित्त उनले निवेदन गर्छन्। तर कोही क्रिश्चियन हुँ भनेर दावी गर्छन् तर आत्मपरिवर्तन भएको छैन वा शारीरिक अभिलाषामा चलिरहनु चाहन्छ भने उसले परमेश्वरको व्यवस्थाको सेवा गर्न सक्दैन। प्रेरित पावलले भन्न चाहेको कुरो यो हो: "हेर, मैले पहिला नै भनिसकेको जस्तै म भन्छु: सन्त वा विश्वासीहरू धर्मी भइरहेकै बेलामा तिनीहरू पापी पनि हुन्। तिनीहरू धर्मी छन् किनभने तिनीहरूले येशू ख्रीष्टलाई विश्वास गर्छन्। तिनीहरूमाथि येशूको धर्मी पोषाक ओढाइदिनुहुन्छ र उहाँका धार्मिकता तिनीहरूलाई खन्याइदिनुहुन्छ। तिनीहरू पापी हुन् किनभने तिनीहरू आफ्नै प्रयासले परमेश्वरको व्यवस्थालाई पालन गर्न सक्दैन र पापमय स्वभावले अझै ग्रस्त भएका छन्। तिनीहरू डाक्टरले उपचार गरेका बिरामीहरू जस्तै छन्। तिनीहरू साँच्चिकै बिरामी छन्, तर जब तिनीहरू निको हुँदै गर्छ तब तिनीहरूमा आशा पल्हाएर आउँछ। तिनीहरू स्वस्थ हुनतिर लम्किरहेका हुन्छन्। यस्ता बिरामीहरूले यदि आफू ठीकै छु भनेर जिद्दी गर्दछन् भने तिनीहरू आफैलाई नोक्सानीमा पुऱ्याउँछन्। तिनीहरू फेरि पहिलाकै रोगमा उल्टेर दुःख पाउन सक्छन्।"- मार्टिन लुथर, कमेन्टरी अन रोमनस, पृ. ११४,११५बाट रूपान्तरित। लुथरले व्यक्त गरेका ती भनाईहरूसँग के हामी सहमत छौं कि छैनौं?

**फुटबल खेलबाट युवाकहाँ सुसमाचार पुग्छ
बाखिदिन सानगिनोभ (ताजिकिस्तान)**

ताजिकिस्तानमा एक सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट प्रशिक्षकले एउटा सहरका युवाहरूलाई फुटबल खेलाउँथे। उनी कडा प्रशिक्षक थिए। अलिकति केही भयो कि केटाहरूले पहुँलो र रातो पेनाल्टी कार्ड पाउँथे। तिनीहरूले विशेष निलो कार्ड नपाउन मिहिनेत गर्नु पर्थ्यो। यदि कुनै केटाले अपशब्द बोलेमा उसले प्रशिक्षक बाखिदिनबाट निलो कार्ड पाउँथ्यो। यदि खेलाडिले दुई निलो कार्ड पायो भने त्यो खेलबाट बाहिरिन्थ्यो।

फुटबल खेलाडीहरूबाट अपेक्षा गरिएको बाखिदिनको अनुशासनलाई तिनीहरूको बाबुआमालाई मनपर्थ्यो। खेल मैदानमा अनुशासन सिकेकोले तिनीहरूले घरमा पनि अनुशासित हुन थालेको ती बाबुआमाहरूले देख्न थालेका थिए। केटाहरूले मुख छोड्न कम गर्न थालेका थिए र कम्प्युटर खेलनमा समय कम बिताउन थालेका थिए।

प्रभुको बारेमा सुसमाचार सुनाउने नयाँ काइदा

मुसलमान देश ताजिकिस्तानमा प्रभुको बारेमा सजग गराउने काममा फुटबल खेल्ने टिमलाई संलग्न गराइएको थियो। त्यो देशमा केवल २०४ जना एडभेन्टिस्टहरूमात्र छन्। देशको राजनैतिक कारणले गर्दा एक हजारभन्दा बढि एडभेन्टिस्टहरूले देश छोडेका थिए। त्यो देशमा सार्वजनिक रूपमा सुसमाचार सुनाउन बन्देज लगाइएको थियो।

प्रार्थना र सुसमाचारीय कार्यक्रमद्वारा १८ जना मानिसहरूले बप्तिस्मा लिएपछि अरूले पनि येशूलाई ग्रहण गर्लान् कि भन्ने चर्चका अगुवाहरूको आशा थियो। फुटबल खेल जस्तै अरू सामुदायिक योजनाहरू पनि त्यस देशमा लागू गर्ने प्रयास गरिँदैछ। अङ्ग्रेजी भाषा स्कुल, स्वास्थ्य कार्यक्रम, परिवारलाई एकत्रित राख्ने कार्यक्रम र साइकल चढ्ने रुची राख्ने सानो क्लब स्थापना गरिँदैछ। ती कार्यक्रमहरूले छिमेकीहरू बीच मित्रता बढाउने र समाजको उत्थानको निमित्त सहयोग सृजना हुनेछ। उक्त त्रैमासिकमा उठेको भेटीको केही भाग ताजिकिस्तानको फुटबल टिमलाई सहयोग मिल्नेछ।

अचानक बनिएको कार्यक्रम

ताजिकिस्तानको राजधानी डुशाहनबहमा एडभेन्टिस्ट चर्चको नजिक रहेको खेलमैदानमा एउटा फुटबल टिमले खेल खेल्थ्यो। एक दिन एक जना

चर्चको सदस्य त्यहाँ एकलै फुटबल खेलिरहेको थियो त्यसैबेला छिमेकीका केटाहरू आएर तिनलाई ती केटाहरूको प्रशिक्षक बन्न अनुरोध गरे। तब बखिदिन सन् २०१५मा फुटबल खेलाडीहरूको समूहमा आबद्ध बन्न पुग्यो। बखिदिनले छिमेकीका केटाहरूलाई साथी बनाउने र त्यहाँबाट तिनीहरूका बाबुआमाहरूकहाँ पुग्ने योजना बनाए। त्यसको लागि धेरै पैसाको आवश्यक थिएन। तिनीहरूलाई केवल तीन वटा फुटबल, एउटा सिटी र एउटा स्टपवाचको आवश्यकता थियो। अनि उनले एशिएन फुटबल कन्फिडेरेशनबाट युवाहरूलाई फुटबल खेलाउने प्रमाणपत्र पाए। यो एशियाको फुटबले खेलाउने आधिकारिक संगठन हो।

आजभेलि बखिदिनले हप्ताको दुई वा तीन खेलहरू सिकाउँदछन्। प्रत्येक ९० मिनेटको समयको १५ मिनेट नैतिक शिक्षाको निम्ति समय दिइन्छ। ११देखि १३वर्षका केटाहरूले फुटबल खेलमा भाग लिएपछि लागु औषध र अरू हानिकारक पदार्थहरू खान छोडेका छन्।

एक दिन काँडेतारले बारेको खेल मैदानभित्र फुटबल खेल भइरहेको बेलामा कुनै पनि निलो कार्ड देखाउनुपरेको थिएन। अलअलि पानी परेपनि केटाहरू सेतो बल हानाहान गरिरहेका थिए। जब जब प्रशिक्षकले तिनीहरूलाई बोलाउँथ्यो तब तब तिनीहरू हाँस्थे। छ जना जति बाहिरका केटाहरूले खेल हेरिरहेका थिए। तिनीहरू पनि खेलन पाए हुन्थ्यो भनेर लालायीत भएर हेरिरहेका थिए। बाहिरबाट हेर्ने केटाहरू पनि खेलाडीहरूसँग खेलन सक्छन् भनेर प्रशिक्षकले भने। खेलखेलिएपछि केटाहरूका बाबुआमाले प्रशिक्षकलाई घरमा कुराकानी गर्न र चियापान गर्न बोलाए।

"आफना छोराहरू खेलन पाएकोमा बाबुआमाहरू खुशी भए। तिनीहरूले आएर मलाई भने, "तपाईंले फुटबल खेलाएकोमा हामी खुशी छौं किनभने त्यसले गर्द हामीहरूका छोराहरू कुन् बाटोमा हिँडनुपर्छ सो हिँड्न पाएका छन्।" बखिदिनले मलाई भन्नुभएकोथियो।

फुटबल खेलको निम्ति प्रार्थना गर्नुहोस्-खेल जित्न होइन तर मन जित्न। तपाईंको भेटिले ताजिकिस्तान र संसारका अरू देशहरूमा सुसमाचार सुनाउन सहयोग होस् भनेर कामना गर्दछौं।

ताजिकिस्तानको बारेमा जानकारी: यो देश धर्मनिरपेक्ष देश हो। त्यहाँको संविधानले धार्मिक स्वतन्त्रता दिन्छ तर ९८ प्रतिशत जनताहरू मुस्लिम धर्म मान्छन्। सन् १९२९मा प्रथम एडभेन्टिस्ट इभान र भासिली कोस्मजिनइने ताजिकिस्तान भ्रमण गरेका थिए।